

F. t. l. vedr. almene boliger m.v.

ler psykisk funktionsevne. Afløsning gives i hjemmet, mens aflastning gives udenfor hjemmet, fx i form af tilbud om dag, nat- eller døgnophold i plejehjem eller plejebolig.

Der er ikke en tilsvarende klar hjemmel til at tilbyde ældre et ophold, hvis der ikke er nære pårørende, der skal aflastes.

Lovforslagets indhold

Kommunalbestyrelsen kan tilbyde et ophold til personer, der i en periode har behov for ekstra omsorg, pleje og tryghed.

Der er alene tale om et tilbud. Kommunalbestyrelsen har således ikke pligt til at tilbyde et ophold. Og borgeren kan vælge ikke at tage imod et tilbud, men foretrække at få den eventuelt fornødne hjælp i egen bolig.

Ad IV. Lovovervågning

Lovforslaget er omfattet af lovovervågning. Lovovervågningen vil fokusere på, at kommunerne den 1. januar 2009 opfylder plejeboliggarantien. Dette vil ske ved, at kommunerne i forbindelse med den årlige budgetindrapportering til Indenrigs- og Sundhedsministeriet i oktober 2008 oplyser, om de opfylder plejeboliggarantien den 1. januar 2009. Socialministeriet vil på grundlag af denne indberetning udarbejde en redegørelse herom til Folketinget.

Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Ud fra den gennemførte spørgeskemaundersøgelse af ventetider til plejehjem og plejeboliger er det vurderet, at der for at opfylde garantien på landsplan er behov for ca. 1.300 ekstra almene plejeboliger. Ved nyopførelse af en plejebolig er der offentlige udgifter i form af statslig ydelsesstøtte og kommunal grundkapital vedrørende boligdelen samt statsligt servicearealtilskud og kommunale anlægsudgifter (netto efter

tilskud) vedrørende servicearealet. Disse udgifter forudsættes at udgøre 592.000 (2006 PL) kr. pr. bolig. Med udgangspunkt i udgiften for nybyggeri skønnes de samlede offentlige udgifter til anlæg i alt at blive 790 mio. kr., der forudsættes ligeligt fordelt over tre år.

Ud over de nævnte anlægsudgifter vil der med garantien være varige udgifter til individuel boligstøtte i de nyopførte plejeboliger. Det forudsættes, at halvdel af beboerne i de ekstra plejeboliger kommer fra ejerboliger, mens den anden halvdel forudsættes at komme fra lejerboliger. Udgifterne til boligstøtte bliver dermed ca. 27 mio. kr. årligt, når garantien er fuldt indfasat.

Der forventes ikke at være øgede kommunale driftsomkostninger forbundet med etableringen af en plejeboliggaranti. Årsagen er, at de personer, der har behov for en plejebolig eller en plads i et plejehjem forudsættes at have et betydeligt plejebehov, der inden flytningen til plejehjemmet eller plejeboligen enten dækkes i eget hjem eller i kraft af, at personen ligger færdigbehandlet på sygehus. Disse alternative foranstaltninger vurderes at være mindst lige så udgiftskrævende for kommunerne som omkostningerne ved at give den nødvendige pleje og omsorg i en plejebolig/plejehjemsplads.

De offentlige udgifter til plejeboliggarantien finansieres dels af aftalen om satspuljen for 2006, dels af de 500 mio. kr., der årligt er afsat til ældreområdet, jf. forliget om finansloven for 2006. Statens udgifter til ydelsesstøtte til det merbyggeri af ældreboliger, som forslaget ventes at give anledning til, vil være omfattet af den refusionsordning, der er aftalt i forbindelse med aftalen om den fremtidige anvendelse af den almene sektors midler.

Udgifternes fordeling på stat og kommuner fremgår af tabel 1.